

عنوان مقاله:

ارزیابی نیاز آبی زیست محیطی با استفاده از روش هیدرولیکی محیط خیس شده

محل انتشار:

دومین کنفرانس علوم، مهندسی و فناوری های محیط زیست (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مریم دهقانزاده قاینی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته آبخیزداری دانشگاه فردوسی مشهد

ابوالفضل مساعدی - استاد دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

آب و خاک از مهم ترین عوامل تشکیل دهنده حیات می باشند که استفاده صحیح از آن ها و حفاظت از این منابع همراه با سایر منابع طبیعی یک وظیفه همگانی است. گسترش طرح های توسعه منابع آب با توجه به روند فزاینده جمعیت، امری اجتناب ناپذیر است؛ اما از سوی دیگر ذخیره، تنظیم و برداشت بسیار زیاد از منابع آب رودخانه ها سبب برهم خوردن رژیم طبیعی جریان آب در بخش وسیعی از حوضه های آبخیز رودخانه ها شده است. بنابراین، ضرورت تعیین حقابه ی زیست محیطی (حقابه محیط زیست) در سیاست ها و دستور کارهای ملی و بین المللی مدیریت منابع آب اهمیت دو چندان یافته است. در این پژوهش از روش هیدرولیکی محیط خیس شده با استفاده از معیارهای شیب منحنی، حداکثر انحنای و نقطه ایده آل برای حداقل تعیین نیاز آبی زیست محیطی در رودخانه زرینگل استفاده شده است. روش شیب دبی معادل 20/13 درصد متوسط دبی سالانه، روش انحنای 7/45 درصد و روش نقطه ایده آل 15/50 درصد را پیشنهاد می دهد. ضمن آنکه نتایج روش شیب و نقطه ایده آل در محدوده نتایج حاصل از روش تنانت قرار گرفته اند. روش نقطه ایده آل با دبی 0/32 متر مکعب بر ثانیه به عنوان روش بهینه برگزیده شد.

کلمات کلیدی:

حقابه زیست محیطی، روش هیدرولیکی، رودخانه زرینگل، نقطه ایده آل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/585042>

